

Τα θεσμικά όργανα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης

Τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Νομισματικής Ένωσης φέρουν την κύρια ευθύνη για τον καθορισμό της ευρωπαϊκής νομισματικής πολιτικής, τις αποφάσεις που διέπουν την έκδοση του ευρώ και τη σταθερότητα των τιμών στην ΕΕ. Τα εν λόγω όργανα είναι: η ΕΚΤ, το ΕΣΚΤ, η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, η Ευρωμάδα και το Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών (Ecofin).

Νομική βάση

- Άρθρα 119-144, 219, 282-284 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Πρωτόκολλα τα οποία προσαρτώνται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση: Πρωτόκολλο (αριθ. 4) για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, Πρωτόκολλο (αριθ. 14) για την Ευρωμάδα.

Στόχοι

Οι κύριοι στόχοι (2.6.1) των οργάνων της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ONE) είναι:

- η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς με την εξάλειψη των συναλλαγματικών διακυμάνσεων και του κόστους των πράξεων σε συνάλλαγμα, καθώς και του κόστους εξασφάλισης έναντι των διακυμάνσεων·
- η εξασφάλιση της συγκρισιμότητας των δαπανών και των τιμών στην Ένωση, που βοηθάει τους καταναλωτές, αναζωογονεί το εμπόριο εντός της Ένωσης και διευκολύνει την επιχειρηματική δραστηριότητα·
- η ενίσχυση της νομισματικής σταθερότητας και της οικονομικής ισχύος της Ευρώπης με τους εξής τρόπους:
 - θέτοντας τέρμα, εξ ορισμού, σε κάθε δυνατότητα κερδοσκοπίας με τα νομίσματα της Ένωσης·
 - διασφαλίζοντας, μέσω της οικονομικής διάστασης της νομισματικής ένωσης, ότι το νέο νόμισμα είναι σε μεγάλο βαθμό αλώβητο από τη διεθνή κερδοσκοπία·

- δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για να γίνει το ευρώ ένα σημαντικό αποθεματικό νόμισμα και νόμισμα πληρωμών.

Επιτεύγματα

A. Τα όργανα του πρώτου σταδίου της ONE (1η Ιουλίου 1990 - 31η Δεκεμβρίου 1993)

Κατά την πρώτη φάση της ONE δεν δημιουργήθηκε κανένα νομισματικό όργανο.

B. Τα όργανα του 2ου σταδίου της ONE (1η Ιανουαρίου 1994 - 31η Δεκεμβρίου 1998)

1. Το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα (ENI)

Το ENI ιδρύθηκε (βάσει του άρθρου 117 της Συνθήκης ΕΚ) στην αρχή του δεύτερου σταδίου της ONE και ανέλαβε τα καθήκοντα της επιτροπής των διοικητών των κεντρικών τραπεζών και του ευρωπαϊκού ταμείου νομισματικής συνεργασίας (ΕΤΝΣ). Δεν είχε καμία επιρροή στην εκτέλεση της νομισματικής πολιτικής που παρέμεινε αρμοδιότητα των εθνικών αρχών. Τα σημαντικότερα καθήκοντά του για την υλοποίηση του δεύτερου σταδίου της ONE ήταν η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών και ο συντονισμός των νομισματικών πολιτικών των κρατών μελών με σκοπό την εξασφάλιση της σταθερότητας των τιμών. Βάσει του άρθρου 123 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ, το ENI διαλύθηκε μετά την ίδρυση της ΕΚΤ (1η Ιουνίου 1998), για την οποία είχε ανοίξει τον δρόμο.

2. Η Νομισματική Επιτροπή

Απαρτιζόταν από μέλη τα οποία διορίζονταν εξ ημισείας από την Επιτροπή και από τα κράτη μέλη. Η επιτροπή, που συστάθηκε για να προαγάγει τον συντονισμό των πολιτικών των κρατών μελών στον απαραίτητο για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς βαθμό (άρθρο 114 της Συνθήκης ΕΚ), είχε συμβουλευτικό ρόλο. Η επιτροπή διαλύθηκε όταν άρχισε το τρίτο στάδιο και τα καθήκοντά της ανέλαβε η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή (άρθρο 134 της ΣΛΕΕ).

Γ. Τα όργανα του τρίτου σταδίου (1η Ιανουαρίου 1999 και μετά)

1. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) ([1.3.11](#))

α Οργάνωση

Η ΕΚΤ, η οποία ιδρύθηκε την 1η Ιουνίου 1998, έχει την έδρα της στη Φρανκφούρτη. Διευθύνεται από δύο όργανα λήψης αποφάσεων ανεξάρτητα από τα όργανα της Ένωσης και τις εθνικές αρχές (και ειδικότερα το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ και την εκτελεστική επιτροπή) καθώς και — για ορισμένα καθήκοντα — από το γενικό συμβούλιο της ΕΚΤ (που δεν είναι όμως όργανο λήψης αποφάσεων του ΕΣΚΤ). Η Συνθήκη της Λισαβόνας καθιέρωσε την ΕΚΤ ως θεσμικό όργανο της ΕΕ (άρθρο 13 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΕ, άρθρα 282-284 της ΣΛΕΕ): προηγουμένως, και σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ, η ΕΚΤ δεν είχε θεσμικό καθεστώς, παρόλο που είχε νομική προσωπικότητα.

i. Το Διοικητικό Συμβούλιο

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ απαρτίζεται από τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ και τους διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών που έχουν υιοθετήσει το ευρώ (άρθρο 283 της ΣΛΕΕ και άρθρο 10 παράγραφος 1 του καταστατικού). Ως ανώτατο διευθυντικό όργανο της ΕΚΤ, εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές και αποφάσεις που είναι απαραίτητες για να εξασφαλιστεί η εκπλήρωση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί στο ΕΣΚΤ, χαράζει τη νομισματική πολιτική της Ένωσης (όπου συμπεριλαμβάνεται ενδεχομένως η λήψη αποφάσεων για ενδιάμεσους στόχους της νομισματικής πολιτικής, για τα βασικά επιτόκια και για τη διάθεση νομισματικών αποθεμάτων στο ΕΣΚΤ) και θεσπίζει τις κατευθυντήριες γραμμές που απαιτούνται για την εκτέλεσή της (άρθρο 12 του καταστατικού). Η Συνθήκη της Λισαβόνας θεσπίζει ότι τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΣ επιλέγονται και διορίζονται με ειδική πλειοψηφία από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (άρθρο 283 της ΣΛΕΕ).

ii. Η Εκτελεστική Επιτροπή

Η Εκτελεστική Επιτροπή απαρτίζεται από πρόεδρο, αντιπρόεδρο και τέσσερα άλλα μέλη, τα οποία διορίζονται ομόφωνα σε επίπεδο κρατών και κυβερνήσεων των κρατών μελών της ευρωζώνης για οκταετή μη ανανεώσιμη περίοδο (άρθρο 283 της ΣΛΕΕ). Εκτελεί τη νομισματική πολιτική και δίνει τις απαραίτητες γι' αυτό εντολές στις εθνικές κεντρικές τράπεζες. Επίσης, προετοιμάζει τις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου και διεκπεραιώνει τις τρέχουσες εργασίες της ΕΚΤ (άρθρα 11 και 12 του καταστατικού).

iii. Το Γενικό Συμβούλιο

Το Γενικό Συμβούλιο (άρθρο 44 του καταστατικού) απαρτίζεται από τον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο της ΕΚΤ και από τους διοικητές των κεντρικών τραπεζών όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανεξάρτητα από το εάν έχουν υιοθετήσει το ευρώ ή όχι. Συμμετέχει στη συγκέντρωση στατιστικών στοιχείων, συντονίζει τη νομισματική πολιτική των κρατών μελών που δεν έχουν καθιερώσει το ευρώ και παρακολουθεί τη λειτουργία του ευρωπαϊκού μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών.

β Ρόλος

Ενώ η ΕΚΤ ή οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να εκδώσουν τραπεζογραμμάτια στην ευρωζώνη, μόνο η ΕΚΤ έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να εγκρίνει την έκδοσή τους. Τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα κοπής νομισμάτων, η ποσότητα των οποίων πρέπει να εγκρίνεται από την ΕΚΤ (άρθρο 128 της ΣΛΕΕ). Η ΕΚΤ εκδίδει τις αποφάσεις που απαιτούνται για την εκπλήρωση των καθηκόντων του ΕΣΚΤ βάσει του καταστατικού του και της Συνθήκης (άρθρο 132 της ΣΛΕΕ). Η ΕΚΤ συγκεντρώνει με τη βοήθεια των εθνικών κεντρικών τραπεζών τα απαραίτητα στατιστικά στοιχεία είτε από τις αρμόδιες εθνικές αρχές είτε άμεσα από τους οικονομικούς παράγοντες (άρθρο 5 του καταστατικού). Η ΕΚΤ γνωμοδοτεί για όλες τις προτάσεις νομικών πράξεων της Ένωσης που εμπίπτουν στον τομέα αρμοδιοτήτων της και διατυπώνει γνωμοδότηση στις εθνικές αρχές για όλα τα νομοσχέδια που εμπίπτουν στον τομέα αρμοδιοτήτων της (άρθρο 127 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ). Είναι υπεύθυνη για την ομαλή λειτουργία του διευρωπαϊκού αυτοματοποιημένου συστήματος ταχείας μεταφοράς κεφαλαίων και διακανονισμού σε συνεχή χρόνο (TARGET2), ενός συστήματος πληρωμών σε ευρώ το οποίο συνδέει τα εθνικά συστήματα πληρωμών και τον μηχανισμό πληρωμών της

ΕΚΤ. Η ΕΚΤ προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για να ενσωματωθούν στο ΕΣΚΤ οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών που προσχωρούν στην ευρωζώνη.

Η ΕΚΤ μπορεί να αναλάβει ειδικά καθήκοντα που αφορούν την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων (άρθρο 127 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ και άρθρο 25 παράγραφος 2 του καταστατικού). Στην ΕΚΤ έχουν ανατεθεί πρόσθετα καθήκοντα στο πλαίσιο του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού (ΕΕΜ) για την άμεση εποπτεία των «σημαντικών» τραπεζών στη ζώνη του ευρώ και σε άλλα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Οι εθνικές αρχές των κρατών μελών εξακολουθούν να εποπτεύουν τις «λιγότερο σημαντικές» τράπεζες, σε συνεργασία με την ΕΚΤ· η διασυννοιακή συνεργασία των εποπτικών αρχών διασφαλίζεται στην Ένωση από τις τρεις Ευρωπαϊκές Εποπτικές Αρχές (ΕΕΑ): την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ), την Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ΕΑΚΑΑ) και την Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΑΑΕΣ). Το εποπτικό σύστημα συμπληρώνεται με το νέο φορέα μακροπροληπτικής εποπτείας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ).

2. Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και το Ευρωσύστημα

α Οργάνωση

Το ΕΣΚΤ αποτελείται από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες όλων των κρατών μελών της ΕΕ (άρθρο 282 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ και άρθρο 1 του καταστατικού). Διευθύνεται από τα ίδια όργανα λήψης αποφάσεων με αυτά της ΕΤΚ (άρθρο 282 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ). Το Ευρωσύστημα αποτελείται μόνο από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών της ευρωζώνης.

β Ρόλος

Το θεμελιώδες καθήκον του ΕΣΚΤ συνίσταται στη διατήρηση της σταθερότητας των τιμών (άρθρο 127 παράγραφος 1 και άρθρο 282 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, άρθρο 2 του καταστατικού). Με την επιφύλαξη του εν λόγω στόχου, το ΕΣΚΤ υποστηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές οι οποίες συμβάλλουν στην υλοποίηση των στόχων της Ένωσης. Τα καθήκοντά του είναι τα εξής (άρθρο 127 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ και άρθρο 3 του καταστατικού):

- χαράζει και εφαρμόζει τη νομισματική πολιτική της Ένωσης·
- διενεργεί πράξεις συναλλάγματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 219 της ΣΛΕΕ·
- κατέχει και διαχειρίζεται τα συναλλαγματικά διαθέσιμα των κρατών μελών·
- προάγει την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών· και
- συμβάλλει στην εκ μέρους των αρμόδιων αρχών ομαλή άσκηση πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος (άρθρο 127 παράγραφος 5 της ΣΛΕΕ και άρθρο 3 παράγραφος 3 του καταστατικού).

3. Η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή

Αποτελείται από έως έξι μέλη, ένα τρίτο από τα οποία διορίζεται από τα κράτη μέλη, ένα τρίτο από την Επιτροπή και ένα τρίτο από την ΕΚΤ (άρθρο 134 παράγραφος

2 της ΣΛΕΕ), και έχει τα ίδια καθήκοντα με εκείνα της Νομισματικής Επιτροπής, την οποία διαδέχθηκε την 1η Ιανουαρίου 1999, με μια σημαντική διαφορά: η ενημέρωση της Επιτροπής και του Συμβουλίου για τις εξελίξεις στην νομισματική κατάσταση είναι πλέον αρμοδιότητα της ΕΚΤ.

4. Το Συμβούλιο Οικονομικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων (Ecofin)

Το Ecofin, στο οποίο ανήκουν οι υπουργοί Οικονομικών των κρατών μελών της ΕΕ, είναι το όργανο λήψης αποφάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Μετά από ακρόαση της ΕΚΤ λαμβάνει αποφάσεις για τη συναλλαγματική πολιτική απέναντι στα μη κοινοτικά νομίσματα, σύμφωνα με τον στόχο της σταθερότητας των τιμών.

5. Η Ευρωμάδα (Euro Group)

Η ομάδα των υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών της ευρωζώνης, που ονομαζόταν αρχικά ομάδα «Euro-11», μετονομάστηκε το 1997 σε «Ευρωμάδα». Αυτό το άτυπο συμβουλευτικό όργανο συνέρχεται τακτικά για να ασχοληθεί με όλα τα θέματα που αφορούν την ομαλή λειτουργία της ευρωζώνης και της ΟΝΕ. Στις συναντήσεις αυτές συμμετέχουν εκπρόσωποι της Επιτροπής και, όπου ενδείκνυται, της ΕΚΤ (άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου (αριθ. 14) της Ευρωμάδας). Στην άτυπη συνεδρίαση του Συμβουλίου Οικονομικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων στις 10 Σεπτεμβρίου 2004 στο Scheveningen, εξελέγη πρόεδρος της Ευρωμάδας ο πρωθυπουργός και υπουργός Οικονομικών του Λουξεμβούργου Jean-Claude Juncker. Ήταν έτσι ο πρώτος εκλεγμένος μόνιμος πρόεδρος της Ευρωμάδας με θητεία από την 1η Ιανουαρίου 2005. Ο ρόλος της Ευρωμάδας ενισχύθηκε από τη Συνθήκη της Λισαβόνας με τον σκοπό να αυξηθεί ο συντονισμός στην ευρωζώνη. Επίσης αναφέρεται για πρώτη φορά στην εν λόγω Συνθήκη ο όρος «Ευρωμάδα» (άρθρο 137 της ΣΛΕΕ). Στα τυπικά νέα στοιχεία συγκαταλέγεται η εκλογή προέδρου της Ευρωμάδας για δύομισι χρόνια με πλειοψηφία των κρατών μελών που εκπροσωπούνται στην Ευρωμάδα (άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου (αριθ. 14) της Ευρωμάδας).

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

A. Νομοθετικός ρόλος

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, από κοινού με το Συμβούλιο, στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας:

- θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες για τις διαδικασίες πολυμερούς επιτήρησης (άρθρο 121, παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ)·
- τροποποιεί ορισμένα άρθρα του καταστατικού της ΕΚΤ (άρθρο 129 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ)· και
- θεσπίζει τα αναγκαία μέτρα για τη χρήση του ευρώ ως ενιαίου νομίσματος (άρθρο 133 της ΣΛΕΕ).

2. Διαβουλευθείς με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πραγματοποιούνται για τα ακόλουθα ζητήματα:

- ρυθμίσεις για την εισαγωγή των κερμάτων ευρώ στα κράτη μέλη (άρθρο 128 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ)·

- ρυθμίσεις για τις συναλλαγματικές ισοτιμίες μεταξύ του ευρώ και των νομισμάτων χωρών εκτός ΕΕ (άρθρο 219, παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ)·
- επιλογή των χωρών που πληρούν τις προϋποθέσεις για την καθιέρωση του κοινού νομίσματος το 1999 και αργότερα·
- διορισμό του προέδρου, του αντιπροέδρου και των άλλων μελών της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ (άρθρο 283 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ και άρθρο 11 παράγραφος 2 του καταστατικού της ΕΚΤ)·
- τροποποιήσεις του τρόπου ψηφοφορίας στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ (άρθρο 10 παράγραφος 2 του καταστατικού του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ)·
- διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος σύμφωνα με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης·
- τυχόν μεταβολές των αρμοδιοτήτων της ΕΚΤ σχετικά με την εποπτεία των πιστωτικών και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων (άρθρο 127 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ)·
- τροποποιήσεις ορισμένων άρθρων του καταστατικού της ΕΚΤ (άρθρο 129 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ).

3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται για τις λεπτομερείς διατάξεις που διέπουν τη σύνθεση της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής (άρθρο 134 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ).

B. Καθήκοντα εποπτείας

1. Σύμφωνα με τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η ΕΚΤ απευθύνει ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητες του ΕΣΚΤ και για τη νομισματική πολιτική του προηγούμενου και του τρέχοντος έτους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Στη συνέχεια ο πρόεδρος της ΕΚΤ υποβάλλει την έκθεση στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο μπορεί επί τη βάση αυτή να διεξαγάγει γενική συζήτηση (άρθρο 284 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ και άρθρο 15 παράγραφος 3 του καταστατικού της ΕΚΤ). Ο πρόεδρος της ΕΚΤ και τα άλλα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής μπορούν ύστερα από αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή με δική τους πρωτοβουλία να παρουσιάσουν στις αρμόδιες επιτροπές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (άρθρο 284 παράγραφος 3 εδάφιο 2).

2. Πρωτοβουλία του Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε να αντισταθμιστούν οι ευρείες αρμοδιότητες της ΕΚΤ βάσει της Συνθήκης — δηλαδή η ελευθερία να αποφασίζει για την ακολουθητέα νομισματική πολιτική — με δημοκρατικό έλεγχο (ψήφισμα της 18ης Ιουνίου 1996). Για τον σκοπό αυτόν καθιέρωσε τον «νομισματικό διάλογο». Ο πρόεδρος της ΕΚΤ, ή άλλο μέλος του διοικητικού συμβουλίου της, παρουσιάζεται ενώπιον της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τουλάχιστον κάθε τρεις μήνες για να απαντήσει σε ερωτήσεις επί των οικονομικών προοπτικών και να αιτιολογήσει την εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής στη ζώνη του ευρώ. Επιπροσθέτως, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδοτεί τακτικά, στο πλαίσιο έκθεσης πρωτοβουλίας, σχετικά με την ετήσια έκθεση της ΕΚΤ. Το 2013 το Κοινοβούλιο και η

ΕΚΤ συνήψαν διοργανική συμφωνία σχετικά με το δημοκρατικό έλεγχο και την εποπτεία των καθηκόντων που ανατίθενται στην ΕΚΤ στο πλαίσιο του ΕΕΜ.

Dražen Rakić / Dirk Verbeken

01/2020

